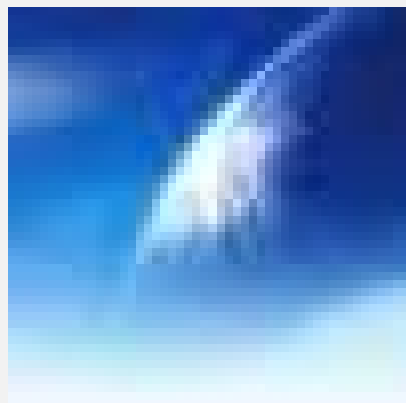

تنها حامل بار گناه از منظر قرآن

قرآن کریم در آیات زیادی خاطرنشان می‌سازد که در قیامت، هر کس بار خویش بر دوش می‌کشد ...

قرآن کریم در آیات زیادی خاطرنشان می‌سازد که در قیامت، هر کس بار خویش بر دوش می‌کشد و این از اصول مسلم قرآن است: «و لا تزر وازرة وزر اخرى» (1)؛ هیچ کس بار دیگری را بر دوش نمی‌گیرد، «و لا تزر وازرة وزر اخرى * و ان لیس للانسان الا ما سعی * و ان سعیه سوف یرى» (2)؛ هیچ کس بار گناه دیگری را بر دوش نخواهد گرفت و برای آدمی جز آنچه به سعی و عمل خود انجام داده، ثواب و جزایی نخواهد بود. البته انسان پاداش سعی و عمل خود را به زودی خواهد دید. بنابراین، هر کس مالک کردار و تلاش خویش است. بر این اساس، اجر و پاداش کردارش چه خوب و چه بد به او می‌رسد. همچنین اگر کسی ستّ نیکو یا بدی بر جا بگذارد، کردار عمل گنندگان به آن ستّ، در نامه عمل ستّ گذار نیز ثبت می‌شود. (3)

بنابراین، کسانی که باعث گمراهی دیگران می‌شوند بار گناه دیگران را نیز بر دوش خواهند کشید: «و لیحملنّ اَثقالهم و اَثقالاً مع اَثقالهم» (4)؛ آنان افزون بر بار سنگین گناهان خود، به قدر گناهان هر که را گمراه کرده‌اند نیز بر دوش می‌گیرند.

قرآن در این زمینه می‌فرماید: «لیحملوا اوزارهم كاملةً یوم القیمة و من اوزار الذین یصلّوهم بغير علم الا ساء ما یزرون» (5)؛ تا آن که آنان بار سنگین گناه خود را با بار گناه کسانی که از جهل گمراهشان کردند، بر دوش گیرند. آگاه باشید که بار وزر و گناه بسیار بد عاقبت است. البته هر گناه‌کاری بار مخصوص خود را حمل می‌کند، ولی رهبران اغوا و پیشوایان اِضلال، گذشته از بار غوایت و ضلالت خویش، بار اغوا و اِضلال دیگران هم می‌برند.

(1) سوره انعام، آیه 164.

(2) سوره نجم، آیات 38 - 40.

(3) بحار، ج 68، ص 258، ح 5 و 6.

(4) سوره عنکبوت، آیه 13.

(5) سوره نحل، آیه 25.

مأخذ: (معاد در قرآن، ص 50 و 51).